

NTANIEL X. M'EGIER

A.K.A. (Also Known As)

(Γνωστός και ως)

Μετάφραση από τα καταλανικά: Μαρία Χατζηεμμανουήλ

Σημειώσεις του συγγραφέα:

1. Υπάρχουν γραμμές που χωρίζουν το κείμενο. Δείχνουν κατά κανόνα αλλαγή χώρου ή ενέργειας ή συνομιλητή.
2. Σε επίπεδο σκηνοθεσίας, καλό θα ήταν οι θεατές να κάθονται γύρω από τον ηθοποιό.

Aquesta traducció ha estat realitzada amb el suport de l'Institut Ramon Llull.

Σκηνή 1

—Κάρλος, με λένε Κάρλος.

—Δεν ξέρω.

—Δεν ξέρω. Η φιλόλογος μου 'πε να 'ρθω. Ορίστε λοιπόν, ήρθα...

Έχω θυμώσει. Αλλά είναι της στιγμής. Δεν είμαι τύπος που θυμώνει πολύ. Η ζωή είναι μία και πρέπει να τη χαιρόμαστε, έτσι φίλε; (Σε κάποιον θεατή) Γαμάτο μαλλί!

Είμαι ένα άτομο ευτυχισμένο. Είμαι δεκαπέντε χρόνων και δεν έχω πολλά παράπονα απ' τη ζωή μου. Μένω σ' ένα ωραίο σπίτι και οι γονείς μου... μου τα πρήζουν όπως όλοι οι γέροι, αλλά ώρες ώρες είναι πολύ εντάξει.

Τις προάλλες, ας πούμε, ήρθε ο γέρος μου με ένα Play station 3. Είχα πει πριν από μέρες ότι το ήθελα αλλά δεν τρελαίνομαι κιόλας για τα videogames όπως ο Μαρτί. Ο Μαρτί είναι ο καλύτερός μου φίλος, αυτός μάλιστα, είναι άρρωστος με τα videogames!

Ο γέρος, λοιπόν, μου έφερε το Play. Έτσι, χωρίς λόγο, μια Τετάρτη βράδυ. Γιατί το βρήκε φτηνό, λέει, σ' ένα μαγαζί δίπλα στη δουλειά του. Μπήκε σπίτι, με φώναξε και μου έδωσε το πακέτο. Και ππφφφ... μαγεία. Σκέτη μαγεία.

Πάω σχολείο, βαριέμαι και γυρίζω σπίτι. Μετά, καμιά φορά βρίσκω τα παιδιά, και κάνω τις εργασίες που βάζει η μαθηματικού. Γιατί τις εργασίες τις βάζει πάντα η μαθηματικού. Οι άλλες είναι πιο *ξηγημένες* ή αδιαφορούν. Τον τελευταίο καιρό κάποιοι καθηγητές αδιαφορούν ... εμένα δεν με χαλάει. Η αλήθεια είναι ότι κάποιοι *συμμαθητές τα κάνουν μπάχαλο* στην τάξη και... αδιαφορούν. Φυσικό είναι. Οι καημένοι.

-Δεν ξέρω! Αφού το είπα!

-Όχι, δεν έχω όρεξη να μιλήσω.

-Ναι, είμαι θυμωμένος.

-Γιατί δεν έχω καμιά δουλειά εδώ. Εγώ είμαι μια χαρά.

Σε γενικές γραμμές είμαι καλός μαθητής. Εκτός από τη γυμναστική, που... πφφφ... Το τρέξιμο και τα σπορ... πφφφ... μαλακία. Αυτό που τρέχεις και ιδρώνεις συνέχεια δεν το πολυγουστάρω, εξάλλου νομίζω ότι είμαι μια χαρά. (Σε κάποιον θεατή) Δεν είμαι;

Γουστάρω να παίζω ποδόσφαιρο, αλλά όχι πολλή ώρα· και σίγουρα όχι την ώρα της γυμναστικής, που πρέπει να φοράς φόρμα και πφφφ... *(κάνει τη χειρονομία της αποδοκιμασίας, με τον αντίχειρα προς τα κάτω)*

Εγώ παίζω. Αλλά με τα ρούχα μου. Κι άμα αρχίσω να ιδρώνω, σταματάω. Λέω πάντα στη γυμνάστρια ότι δεν νιώθω καλά. Αυτή με κοιτάει σε φάση "μου τη σπας", με ύφος "το σκέφτομαι λίγο και τώρα θα σου τη σπάσω εγώ" γιατί ξέρει ότι λέω ψέματα, αλλά... Και τι να μου πει; "Ελα, Χουάν Κάρλος. Γύρνα στο γήπεδο και συνέχισε να τρέχεις."; Ναι, με λέει "Χουάν Κάρλος". Αν και με λένε Κάρλος. Δεν με ενοχλεί όμως...

-Κάρλος με λένε.

-Εντάξει, Χουάν Κάρλος.

Και τότε μου κάνει νόημα να πάω στον πάγκο να ξεκουραστώ. *(Κάνει τη χειρονομία)*

Τις προάλλες μου είπε ότι το παθαίνω αυτό επειδή καπνίζω.

-Μα, τι λέτε;

Το αρνήθηκα, ρε συ.

Να μου την πει αυτή ότι καπνίζω;

Μου είπε ότι βρωμάω τσιγαρίλα κι ότι άλλη φορά άμα βρωμάω θα το πει στους γέροντες μου.

- Αφού δεν καπνίζω!... Εντάξει, ένα τσιγάρο πού και πού, αλλά δεν καπνίζω!

Κάθομαι στον πάγκο και κοιτάω τους άλλους που τρέχουν πίσω "απ' την μπαλίτσα". *(Γελάει)* Τα κορίτσια πάντα τα αφήνει νωρίτερα. Ή τα αφήνει να χορεύουν και να κάνουν άλλα πράγματα, γιατί κι αυτά, λέει, γυμναστική είναι.

Μας δουλεύει! Αυτά είναι γαμάτα. Κι εγώ θέλω να χορέψω! *(Κάνει μερικά χορευτικά βήματα)* Αλλά "το βουλώνω", δεν

λέω τίποτα, και βλέπω τους άλλους να χορεύουν και να παίζουν μπάλα. Μαλάκες!

Αυτός είναι ο Μαρτί. Δεν καταλαβαίνω γιατί τρέχει σαν τον μαλάκα πάνω κάτω. Έχει πολλή πλάκα να τον βλέπεις να τρέχει χωρίς ν' ακουμπάει την μπάλα, μόνο να την κοιτάζει που πάει μια από 'δω, μια από 'κεί, μια από 'δω, μια από 'κεί, μια από 'δω, μια από 'κεί... Γαμάτο, ε;

(Σε άλλον θεατή) Όχι! Μη με κοιτάς έτσι. Νομίζεις ότι είμαι εδώ γιατί είμαι ο ακοινώνητος; Ο περίεργος της τάξης;

Λοιπόν: μου τη σπάει που με καλείτε σ' αυτές τις συναντήσεις... γιατί εγώ δεν έχω τίποτα να πω και είναι λίγο κάπως να έρχομαι και να μη λέω τίποτα. Αυτό είναι όλο.

-Ευχαριστώ.

-Ναι, θα μείνω να ακούσω τις ιστορίες των άλλων.

Η συντονίστρια αυτών των συναντήσεων είναι πολύύύύύύύύ βαρετή. Καλή γυναίκα, αλλά... βαρετή.

Είναι φίλη της γριάς μου. Πήγαιναν μαζί γυμναστήριο ή κάτι τέτοιο κι έτσι έγιναν φίλες. Τώρα πια δεν πάει, φαίνεται εξάλλου. (Κάνει μια χειρονομία σε κάποιον θεατή)

Τελειώνει η συνάντηση. Πάω σπίτι.

-Τι κάνεις, μαμά; Ναι! Όλα καλά.

-Ναι. Όταν είναι έτοιμο το φαΐ, πες μου.

Κλείνομαι στο δωμάτιό μου. Βάζω μουσική. Και χορεύω.

Μουσική. Τραγουδάει και χορεύει. Μια μουσική με πολύ ρυθμό.

Νιώθει ωραία. Τραγουδάει, μάλλον ραπάρει, και χορεύει πολύ καλά χιπ-χοπ. Είναι η χορογραφία που θα του άρεσε να κάνει στο μάθημα της γυμναστικής.

Σκηνή 2

Ξαπλώνω στο κρεβάτι και παίρνω το κινητό. Οι γέροι μου είναι πολύ ευτάξει και μ' αφήνουν να παίζω με το κινητό όποτε θέλω και να κάνω ό,τι γουστάρω, δεν ανακατεύονται. Ούτε εγώ όμως τους δίνω αφορμές για ν' ανακατευτούν. Παίρνω καλούς βαθμούς ή τέλος πάντων κανονικούς. Δεν

έχω προβλήματα με τους άλλους... (απευθύνεται στον ίδιο θεατή που απευθύνθηκε πριν) έστω κι αν εσύ νομίζεις ότι έχω.

Αλήθεια.(Γελάει) Δεν έχω προβλήματα με κανέναν κι έχω αρκετούς φίλους. Ούτε με ναρκωτικά έχω πρόβλημα, (στον θεατή) εσύ βέβαια νομίζεις ότι έχω· κανέναν μπάφο πού και πού, αλλά δεν πίνω αλκοόλ και ποτέ δεν πίνω όλο τον μπάφο μόνος μου. Με τους φίλους μου μόνο... (στον θεατή) όπως κι εσύ, (σε άλλους θεατές) ή εσύ, ή αυτός.

Είμαι στο κρεβάτι. Παίρνω το τηλέφωνο και κατεβάζω την εφαρμογή. Μου είπε ο Τσέμα ότι τώρα έχει μια εφαρμογή σαν το Tinder που είναι και για έφηβους. Γαμώ, ρε συ! Πφφφ..., πολύ καλύτερο από την άλλη μαλακία που είχα: *Κορίτσια κοντά σου*. Κοντά στο σπίτι έχει πολλές γκόμενες. Τις περισσότερες τις ξέρω γιατί είναι γειτόνισσες, τις έχω δει χίλιες φορές, ή πάμε μαζί σχολείο. Μαλάκα! Είναι όλοι μέσα, όλοι λέμε. (Σε άλλον από το κοινό) Το παθαίνεις κι εσύ; Τις ξέρεις όλες, ε;

Για ψευδώνυμο, θα βάλω... (Σε άλλον θεατή) Νομίζεις ότι θα στο πω; Καλά, χαζός είσαι; Και σ' αυτόν, με τίποτα. Δεν θέλω να ξέρεις ποιος είμαι... Ούτε φωτο με τη φάτσα μου θα βάλω. Βάζω μια που φαίνεται μόνο το προφίλ μου, και... έχω βγει καλός: το στήθος έξω, κι έτσι, στο πλάι, να φαίνομαι ωραίος.

Γκομενάκι

Like

Μωρό

Like

Ξανθό μωρό.

Like

Ορκ της Μόρντορ

Αντε γεια!

Γαμάτο.

Ουάου!

Μπιπ.

Γεια, κοπελιά, τι λέει;

Γεια, καλά. Εσύ;

Καλά. Τώρα που σε είδα, καλύτερα. Έχεις +φωτο;

Ναι. Εσύ;

Θα μου στείλεις;

Πρώτα εσύ.

Φωτο μου με μαγιό. *(στέλνει)*

Φωτο μου με τους κολλητούς. *(στέλνει)*

Είμαι αυτός δεξιά!

Όχι. Ο άλλος!

Και περνάμε το απόγευμα μιλώντας.

- "Τρώμεεεεεε!!!"

- "Τώρα, έρχομαι!" Η γριά μου, με φωνάζει να φάμε.

Σκηνή 3

Επόμενη μέρα. Σχολείο. Μαθήματα. Βαριέμαι. Αλλά τη σκέφτομαι. Ρε τι έπαθα, με τη μικρή!

Ο Μαρτί μου λέει να βρεθούμε το απόγευμα για να δούμε μια σειρά που βλέπουμε στο Netflix: *Stranger things*. Ο αδελφός του Μαρτί που σπουδάζει κινηματογράφο, λέει ότι είναι τρομερή κι όλοι λένε ότι είναι γαμάτη, εγώ όμως... δεν ξέρω. Δεν τη βρίσκω και τόσο φοβερή. Είναι ενδιαφέρουσα και μερικές φορές *τα κάνεις πάνω σου*, αλλά... δεν τρελαίνομαι κιόλας. Νομίζω πως ούτε ο Μαρτί τρελαίνεται. Αλλά επειδή ο Μαρτί θέλει πάντα να αντιγράψει τον αδελφό του κι ο αδελφός του λέει ότι είναι γαμάτη, είναι γαμάτη. Κι αν ο αδελφός του πει: "μ' αυτή την μπλούζα θα ρίξεις γκόμενα", είναι γαμάτη και τη φοράει, κι αν ο αδελφός του πει να του φυλάξουμε ένα σακουλάκι αλλά να μην πούμε τίποτα στη μάνα του, του το φυλάμε... αλλά η αλήθεια είναι ότι ο αδελφός του καμιά φορά μας δίνει κάνα μπάφο και δεν λέμε όχι.

- "Άντε ρε! Εσένα όλα αυτά σου αρέσουν." (γελάει)

Πφφφ... Εμένα δεν μου αρέσει καθόλου αυτός ο τύπος.

- Έλα ρε Μαρτί! Άλλη φορά πες στον αδερφό σου να τη φυλάξει αυτός. Μαλάκα, καμιά μέρα θα μπλέξεις εξαιτίας του.

Τις προάλλες ξέμεινε σε μένα η σακούλα, γιατί ήρθε η μάνα του κι αυτός την πέταξε στα χέρια μου.

- ΡΕ ΜΑΛΑΚΑ, ΓΑΜΩΤΟ! Δεν γουστάρω σκληρά ναρκωτικά και μαλακίες.

Όταν έφυγε η μάνα του απ' το δωμάτιο, άνοιξα το παράθυρο και την πέταξα.

- Α' στον διάλο! Να πα' να γαμηθούν!

"ΓΑΜΩ ΤΗΝ ΠΟΥΤΑΝΑ ΜΟΥ! Ρε τον μαλάκα τον άραβα! Να μην ξαναπατήσει εδώ μέσα!"

Είπα στον Μαρτί ότι δεν ξαναφυλάω τίποτα, κι άμα θέλει τα ναρκωτικά του, να πάει να τα βρει μόνος του. Να πα' να χεστεί, ο αδελφός του Μαρτί!

Με κάλεσε λοιπόν ο Μαρτί να δούμε *Stranger things*... Πω ρε γαμώτο! Δεν μπορώ να το προφέρω σωστά. *Stranger things, Stranger things, Stranger things*. (Σε κάποιον θεατή). Γιατί γελάς; Για πες το εσύ γρήγορα και σωστά. *Stranger things, Stranger things, Stranger things*.

Με κάλεσε, που λες, και του είπα όχι. Έπρεπε να έρθω στη... συνάντηση, και... Εδώ είμαι.

-Γεια. Τι γίνεται; (χαμογελάει)
Η αλήθεια είναι ότι είμαι πολύ καλά.

Γιατί...

(Σε κάποιον θεατή, κοιτάζοντας με συνωμοτικό ύφος τους υπόλοιπους) Ντρέπομαι να κάτσω να πω σε όλους αυτούς για τη μικρή, αλλά είμαι χαρούμενος και... χθες πάλι μιλούσαμε μετά το βραδινό, μέχρι αργά. Δεν το είπα πριν γιατί ντρέπομαι, αλλά... γουστάρω πολύ και...

(Σε άλλον θεατή) Σιγά σιγά. Κοίτα πώς με κοιτάζουν... είναι λυπημένοι. Πάντα έρχονται σ' αυτές τις συναντήσεις και λένε στενόχωρα πράγματα. Θα' θελα να 'ναι χαρούμενοι όπως εγώ.

-... Γιατί... γνώρισα μια γκόμενα. Συγγνώμη, ένα κορίτσι!
-Ναι. Εντάξει, δεν τη γνώρισα ακόμα, αλλά μιλούσαμε όλη νύχτα.
-Τη λένε Κλάουντια. Είναι ξανθιά, με γαλανά μάτια, γκομενάρα, με κάτι βυζιά ...
Συγγνώμη! Πολύ όμορφη. Συμπαθητική.

-Ναι, είναι πολύ έξυπνη. Πάει στο Κολέγιο Σαγράδα Φαμίλια. Πρέπει να 'χει χρήμα. Φαίνεται το χρήμα, και επίσης μου έβγαине στην εφαρμογή σε απόσταση ένα χιλιόμετρο, άρα πρέπει να μένει προς τα πάνω, στην καλή συνοικία γιατί από την άλλη μεριά είναι κωλογειτονιά, και σου λέω, αυτή δεν είναι από κωλογειτονιά. Και στη φωτο ήταν στην Καραϊβική ή κάπου εκεί.

- Εγώ της έστειλα μια φωτο μου με μαγιό.
-Ναι, χωρίς μπλούζα. Γιατί, ρε συ; Δεν είμ' ωραίος;
-Α!
-Τώρα αρχίζουμε να γνωριζόμαστε.

Τελειώνει η συνάντηση. Βαρέθηκα τη ζωή μου. Παρόλο που είναι και κάποια ωραία άτομα. Λυπημένα, αλλά ωραία. Μιλάνε για τις οικογένειές τους, πώς νιώθουν μέσα σ' αυτές και γι' άλλα τρελά που τους συμβαίνουν. Εγώ, ευτυχώς, στο σπίτι καλά. Και με τους γέρους μου, καλά.

- Γεια σου, μαμά.
Αυτή τη φορά δεν τη λέω γριά. Είμαι στις καλές μου.
-Ναι. Όλα καλά.
- Πες μου όταν είναι να φάμε.
-Ναι, τα 'χω κάνει όλα τα μαθήματα.
Πάω προς το δωμάτιο. Θέλω ν' ανοίξω το κινητό και ν' αρχίσω να τσατάρω με την Κλάουντια.
-Ναι, μαμά. Καλά πήγε η συνάντηση. Αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να πηγαίνω.
-Όχι... δεν θέλω να μιλήσω για τίποτα. Μπορώ;
Επιτέλους, μπαίνω στο δωμάτιό μου. Κλείνω την πόρτα.
Παίρνω το κινητό. Συνδέομαι.

Γεια.

Μπιπ

Δεν λέει τίποτα. Δεν είναι μέσα. *¡Fuck!*
Βάζω μουσική.

Αρχίζω να διαβάζω το χθεσινό τσατ μας. Γαμάτο.

Σκεφτόμουν ότι αυτό που μπαίνεις στο ίντερνετ μόνο στο σπίτι είναι λίγο σαν την μπακατέλα που έχουν αυτοί στο *Stranger things*. (Κουτάζει έναν θεατή) *Stranger things, Stranger things, Stranger things, Stranger things...* Αδύνατον να το πω και γρήγορα και σωστά. Δεν είναι; Αφού στο είπα, ρε συ.

Είναι σαν το *walkie* στο *Stranger things*. Οι γέροι μου με αφήνουν να το χρησιμοποιώ στο σπίτι και να το παίρνω στο σχολείο, αλλά η καινούργια διευθύντρια δεν θέλει να έχουμε κινητά στο σχολείο, οπότε... τα αφήνουμε στο σπίτι και συνδεόμαστε μόνο από το σπίτι. Για να μη χαζεύουμε. Με λίγα λόγια, το κινητό είναι ένα *walkie-talkie* για να

μιλάς με τους φίλους, αλλά αντί για παρεμβολές από εξωγήινους... χαζεύεις τίποτα στο ίντερνετ και περνάει η ώρα σου, καλά τώρα, δεν έρχταν και γκόμενες με το *walkie* στη σειρά. Καλά κάνουν, πάντως. Νομίζω ότι έχουν δίκιο, τα μαθήματα είναι καλύτερα χωρίς κινητά. Δεν γίνεται αυτός ο κακός χαμός.

Μπιπ

Γεια, τι γίνεται; Πώς πέρασες σήμερα;

Δεν ξέρω τι να της πω.

"Μια χαρά, τέλεια"... Σε σκέφτομαι όλη μέρα, αλλά... τρελαίνομαι.

Μπιπ

Δεν έκανα και πολλά πράγματα. Εσύ τι κάνεις;

Μου λέει τι έκανε όλη μέρα και μετά με ρωτάει αν έχω Instagram. Μου δίνει το προφίλ της. Ζητάει το δικό μου και της το δίνω. Μαλάκαααα! Στο Insta έχω βάλει ότι είμαι 15 και στην εφαρμογή 17.

Μπαίνω στο Instagram. Ελπίζω να μην καταλάβει ότι αποσυνδέθηκα για λίγο. Μπαίνω στις ρυθμίσεις του λογαριασμού, edit: Κάρλος, 15 χρόνων. 'Η ζωή είναι για να τη ζεις και να τη χαίρεσαι, *bro*'.

Αλλάζω μόνο την ηλικία... 17 χρόνων.

Όχι, ρε γαμώτο! Θα το δουν οι συμμαθητές μου, κι η μάνα μου... Ναι, έχω μοντέρνα μάνα με Instagram και με ανάγκασε να την αφήσω να με ακολουθεί.

Τελικά το αφήνω: "Κάρλος, μου αρέσει να ζω τη ζωή" και... Όχι!

Κάρλος. *Life's too short to last long. Let's live!* Ναι, τέλειο.

Είναι η πρώτη φράση που μου βγήκε στο Google στην αναζήτηση "φράσεις για *life*". Έπρεπε να βάλω κάτι που να αρέσει. Και τα αγγλικά πάντα αρέσουν.

Μπαίνω να δω το προφίλ της κι αρχίζω τα double tap στις φωτογραφίες που είναι μόνη της. Κι εκείνη κάνει *like* σε δικές μου φωτογραφίες.

Μπιπ.

Δεν ήξερα ότι σου αρέσει το χιπ χοπ

Ναι, πολύ γουστάρω.

Κι εγώ.

Αλήθεια; Νόμιζα ότι δεν θα σ' άρεσε.

Νόμιζες ότι είμαι καμιά βασικιά και μου αρέσει μόνο η ποπ;

WOOWWW! Είναι αστεία! Σπίρτο. Μ' αρέσει.

Like. Like.

Στέλνει φωτο με screen shot

Like. Σχόλιο:Κούκλα

Σχόλιο: Είσαι πολύ ωραίος εδώ.

Like. Like.

Γαμάει. Η γκόμενα γαμάει.

Φοράς πάντα μπλούζες με κουκούλα για κάποιο λόγο;
Εντελώς χιπ-χοπ!

-ΤΡΩΜΕΕΕΕΕ!!!!, φωνάζει η μάνα μου.

Πάω να φάω. Τα λέμε αργότερα+
εμότζι με χαμόγελο και κόκκινα μάγουλα.

Ωωωωω... Τρελαίνομαι.

Πάω και για φαγητό με την κουκούλα. Δεν τη βγάζω ποτέ.
Ίσως ήρθε η ώρα να...

Εμότζι φιλή

Μπιπ.

Δεν μου απάντησες για την κουκούλα.

Φοράω πάντα κουκούλα. Γουστάρω.

Ουάου + like+εμότζι με μάτια καρδούλες

-Ναι. Φοράω πάντα την κουκούλα. Για πολλούς και διάφορους λόγους. Το εξήγησα όμως σ' αυτές τις συναντήσεις, έτσι;

-Για τους καινούργιους; Πφφφ... βαριέμαι!

-Καλά είμαι, λέμε! Είμαι ευτυχισμένος. Δεν έχω κανένα πρόβλημα. Γιατί πρέπει να έρχομαι εδώ;

-Οκ, θα πω.

-Με υιοθέτησαν όταν ήμουν τριών χρόνων.

-Όχι, όχι εδώ. *(Ξεφυσάει)* Στην Ελλάδα με υιοθέτησαν. Νομίζω... ή κάπου εκεί. Λοιπόν, εγώ νιώθω παιδί των γέρων μου, των γονιών μου, ...των γονιών μου. Δεν νιώθω άραβας, ούτε τίποτ' άλλο, καμιά σχέση. Ούτε ξέρω καλά την ιστορία. Εποχή πολέμων στα Βαλκάνια, εκείνοι είχαν ζήσει παράξενες μεταναστεύσεις... Ήταν ήδη μετανάστες στα Βαλκάνια, οι βιολογικοί μου γονείς δεν ξέρω καλά καλά γιατί έφυγαν κι από πού... Δεν ξέρω τίποτα καλά, ούτε με ενδιαφέρει, ούτε ξέρω γιατί μιλάμε γι' αυτό.

Φοράω την κουκούλα γιατί όταν ήμουν μικρός ντρεπόμουν να με βλέπουν. Στη γειτονιά ήξεραν ότι δεν ήμουν γιος των γέρων μου και κρυβόμουν. Μετά το ξεπέρασα και δεν με ένοιαζε, αλλά άρχισε να μου αρέσει το χιπ χοπ, και... γουστάρω.

-Μου αρέσουν πολύ οι συναντήσεις που κάνετε, η αλήθεια είναι ότι σας συμπαθώ όλο και περισσότερο, αλλά εγώ δεν έχω τίποτα να πω για κατάθλιψη και τέτοια. Εγώ είμαι καλά και... είχαμε εξελίξεις με την Κλάουντια και προτιμώ να σας πω αυτά.

Πριν συνεχίσω πρέπει να σας πω ότι έχουν περάσει τρεις εβδομάδες από τότε που άρχισα να μιλάω με την Κλάουντια και... το πράγμα προχώρησε πολύ. Θα σας πω. Θέλετε να μάθετε, έτσι; *(Γελάει)*

ΣΚΗΝΗ 4

Η Κλάουντια τις προάλλες μου είπε να βρεθούμε. Ακούστε πώς έγινε:

Γύριζα από το σχολείο.